

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Det høitærede Thing vil jo have set, at det Vædringsforslag, jeg har tilladt mig at stille, er en Gjenoptagelse af det Mindretalsforslag, der ved 3die Behandling af Sagen i det andet Thing fik et saa stort Stemmetail for sig. Da intet Udvalg er blevet nedsat her i Thinget, har jeg troet i Genhold til mine Udtalelser under Sagens 1ste Behandling og min Dpfattelse af den hele Stilling, i hvilken denne Sag i forskjellige Retninger nu befinder sig, at burde stille dette Forslag, for at det i alt Fald kunde blive et Grundlag, hvortil de Vædringer, der multigtvis kunde ønskes af ærede Medlemmer, kunde knytte sig. Dette Mindretalsforslag er jo, som noksom bekjendt, i det Væsentlige i Overensstemmelse med det oprindelige, af Ministeriet indbragte Lovforslag. Det er imidlertid i dette Forslag optaget enkelte Afvigelser fra Regjeringens Forslag af større eller mindre Betydning, og med Hensyn til nogle af disse har jeg saavel i det andet Thing, som ogsaa her ved Sagens 1ste Behandling maattet udtale, at jeg i og for sig ikke ansaa dem for ønskelige, og at der idetmindste med Hensyn til et Par af dem kunde hos mig være Betænkelighed med Hensyn til, hvorvidt det vilde være rigtigt at gaa ind paa dem; men paa den anden Side har jeg ligesaa bestemt udtalt, at, forsaavidt begge Rigsdagens Afdelinger virkelig skulde kunne forene sig om dette Forslag i dets Helhed, saa vilde jeg anse det for min Pligt at modtage det og gøre Mit til, at det kunde blive til Lov. Dette vil jeg gjøre i den Overbevisning, at der igjennem et saadant Lovforslag virkelig vilde opnaas forskjellige Vættelser og Forbedringer med Hensyn til den høiere Skoleundervisning, til hvilke der gjennem lange Tider er følt og efter min Mening virkelig er Trang, selv om den ikke til enhver Tid giver sig lige høitroet tilkjende, men tillige i den Overbevisning, at det vilde være af overordentlig Vigtighed for det høiere Skoleundervisningsvæsen, om der nu gjennem en saadan Lov kunde skaffes det, om jeg saa maa sige, et fast Grundlag, en bestemt Basis, saa at der derved kunde opnaas den for Skolen og for den høiere Un-

derbevisning, saa overmaade ønskelige No til gennem en længere Fremtid at kunne arbejde hen til det Maal, som blev stillet ved Lovven, uden at være udsat for de Anløb i forskjellige Retninger, som allerede ere gjorte mod dette Skolevæsens Ordning, og som ganske sikkert ikke ville udeblive, hvis ikke nu en saadan Afgjørelse finder Sted, men sandsynligvis vilde betydelig tiltage i Kraft. Dette er min Hovedgrund til den Stilling, som jeg har indtaget til dette Lovforslag, saaledes som det foreligger i det af mig stillede Vædringsforslag. Jeg har naturligvis ikke kunnet vente Andet, end at der fra ærede Medlemmers Side vilde fremkomme Vædringsforslag, og det har jo ogsaa vist sig, at der ikke foreligger saa ganske saa saadanne, men med Hensyn til disse finder jeg det urigtigt allerede paa dette Punkt at udtale mig, hvorimod jeg først skal afvente de ærede Forslagsstilleres egne Uttringer om de af dem stillede Forslag.

Madvig: Den ærede Minister har erklæret, at, hvis begge Thing kunde forene sig om det Grundlag, som var givet i Minoritetens Forslag i det andet Thing, vilde han ikke have Noget imod at forskaffe et saadant Lovforslag kongelig Sanction; men idet han brugte Udtrykket: „hvis begge Thing kunne forene sig derom“, ligger jo derti, at det ogsaa fra hans Side anerkjendes, at der handles om en Forening, hvor altsaa ogsaa dette Thing kan gjøre en vis Indflydelse gjælbende. Der er Spørgsmaal om at blive enig igjennem en Forhandling, og jeg ser altsaa i, hvad Ministeren yttrede, en Udtalelse af, at han ikke ubetinget fastholder det, der er kommet fra det andet Things Mindretal, og som her af ham er opstillet som Grundlag, men at han er villig til at gaa ind paa Vædringer, som ikke gribe væsentlig ind i Forslagets Bygning, og

Rettelse.

Sp. 2788, Lin. 15-16 f. n.: „Vædelingen“ læs: „Vædelingen“.